

ÜMİTSİZ DEĞİLİM

Daha çok 15C Beylerbeyinden yukarı
Kimi görsem geçmiş yıllar eski bir merhaba
Yetmişli seksenli muhabbetlerden yolcu
İyi niyetler arkadaşlıklar sevgili dostlar
Azizim hani şurada bir güzel adamın
Buna da şükür bunlar da bir hayli
Gecelerin gündüzlerin kavuştuğudur
Zaman değirmen taşı gibidir
Öğütmesini bilir
Ben ümitsiz değilim.

Ayaküstü bir selamın içinden geçerken
Nasılsın nasıl geçiyor günler derken
Günler geçiyor daha ne olsun
İyilik sağlık bugüne kadar şükür
İki güzel sözün kalmışı var arada
Hayat bir koşu hayat bir mesafe işidir
Şimdi bu anın lezzeti olmalı değil mi ama
Ben ümitsiz değilim.

“Düş çınarı yerinde durmalıydı” demiş
Daha ergen daha şiirin peşinde iken
Şimdinin genç şairi düş çınarını görmüş olanı
Düş çınarı dallarına tüneyen kuşlarla
Uzun yaşadı güzel yaşadı

Bir vakitten bir vakte ulaştı
Kim bilir kimler serinledi gölgesinde
Kimler bir oh çekti çeşmesinden su içerken
Düş çınarı oldu nihayet yoruldu içi içine sığmadı
Devirdi kendini secde eder gibi sonunda
Kimse görmedi kötülüğünü o güne kadar
Kimse incinmedi gölgesinden
Ben ümitsiz değilim.

Bunu ben bunca güzel insanın arasında
İnanın hayat devam ediyor
Yağmur yağıyor ya bir ıslansam diyorum
Islanamıyorum eskisi gibi ama olsun
Başka bir ıslanan çıkar mutlaka
Sevgili hüzün terk etme beni diyorum
Ben ümitsiz değilim.